



TARINA TULEVAISUUDESTA

Eräässä pienessä kaupungissa, erään kuusimetsän laidalla, asui koululainen nimeltään Ava. Hän oli 8-vuotias ja kävi toista luokkaa Kuuselan koulussa. Hänestä koulunkäynti oli hauskaa, varsinkin kun sai laskea matematiikan tehtäviä tai pelata jalkapalloa. Avan parhaat kaverit olivat Olga ja Mikko, jotka olivat samalla luokalla Avan kanssa. Iltapäivisin, kun läksyt oli tehty, he leikkivät yhdessä lähimetsässä. Usein mukana oli myös Mikon koira, jonka nimi oli Hauva. Avasta oli hauskaa leikkiä Hauvan kanssa. "Voi kunpa meilläkin olisi koira!", Ava usein sanoi isälleen. Mutta isä vastasi aina, ettei se ole mahdollista. Isä oli nimittäin allerginen koirille. Avan pitäisi siis odottaa siihen asti, että hän olisi aikuinen. Mutta se tuntui aivan liian pitkältä ajalta odottaa!

Yhtenä päivänä Ava leikki tuntikausia metsässä Olgan, Mikon ja Hauvan kanssa. Illalla Ava oli niin väsynyt, että silmät eivät meinanneet pysyä enää auki! Niinpä hän kömpi sänkyyn ja nukahti samantien.

Ava heräsi aamulla siihen, kun joku liikahti hänen vierellään. Hän avasi hitaasti silmänsä ja melkein putosi sängyltä kun oli niin yllättynyt – sängyllä istuskeli koira! Mutta se ei ollut Hauva, vaan joku muu koira, jota Ava ei ollut koskaan ennen nähnyt. Sitten Ava katsoi ympärilleen ja huomasi, että hänen huoneensa näytti aivan erilaiselta kuin eilen. Lelujen sijaan pöydillä lojui kirjoja, ja seinällä ei ollutkaan koirajulisteita vaan hienoja maalauksia.

"Missä minä olen?", Ava kuiskasi ihmeissään. Hän nousi seisomaan ja näki sitten seinällä olevan peilin.

"Olenko minä... aikuinen??", hän kiljahti. Peilistä katsoi pitkä ihminen, ihan oikean aikuisen näköinen, jolla oli pöllämystynyt ilme kasvoillaan.

Yhtäkkiä yöpöydällä soi puhelin. Onneksi näytöllä luki, että soittaja oli Olga!

"Hei Olga! Et ikinä usko, mitä minulle tapahtui! Kasvoin aikuiseksi!", Ava selitti puhelimeen.

"Niin, me ollaan aikuisia, Ava! Mutta oletko vielä kotona? Sinun pitää mennä töihin!" Olga sanoi.

"Töihin?", Ava kysyi ihmeissään.

"Niin, Ava! Sinä olet tietokoneiden korjaaja. Etkö muista?" Olga vastasi.

Kuin ihmeen kaupalla Ava yhtäkkiä muisti sen itsekin. Hän oli myöhässä töistä, ja hänen pitäisi kiirehtiä että ehtisi seuraavaan bussiin! Hän hyvästeli nopeasti Olgan ja alkoi aamutoimiin. Aamupalaksi hän söi pari kurkkuvoileipää, ja työvaatteiksi hän valitsi farkut ja punaisen paidan. Sitten hän veti takin päälle ja lähti kohti bussipysäkkiä.

Työpäivä oli hauska ja mielenkiintoinen. Hän sai auttaa monia ihmisiä, joiden tietokone oli mennyt rikki. Iltapäivällä hän palasi kotiin ja leikki hetken koiransa kanssa. Olipa hauskaa, kun hänellä oli uusi koirakaveri! Sitten hän alkoi tehdä lettutaikinaa. Olga ja Mikko olivat nimittäin tulossa käymään, ja Ava halusi tarjota heille lempiruokaansa, pinaattilettuja. Niistä tuli todella hyviä, ja kaverit kehuivat niitä myös.

Kun päivä kääntyi iltaan, Ava kömpi sänkyynsä ja mietti: "On aika hauskaa olla aikuinen! Ja jännittävää myös." Sitten hän nukahti.

Aamulla Ava heräsi, kun joku huusi "Herätys!". Hän tajusi, että se oli isän ääni. Ava avasi silmänsä – ja huomasi, että huone oli aivan ennallaan. Lelut olivat paikallaan, eikä koiraa näkynyt. Hän olikin taas 8-vuotias. Se kaikki olikin ollut vain unta!



Kysymyksiä tarinasta:

- Minkä ikäinen Ava on tarinan alussa?
- Minkä nimiset kaverit Avalla on? Entä yhden kaverin koira?
- Missä Ava ystävineen usein leikki? Mitä leikkejä keksit, joita voi leikkiä metsässä?
- Mitä työtä Ava teki aikuisena?
- Mikä oli Avan lempiruoka?
- Keksikää Avan koiralle nimi!

Piirtäkää yhdessä taululle, miltä Ava mielestänne näytti aikuisena.
Miltä hänen kotonaan näytti, entä minkä näköinen koira hänellä oli?